

Astăzi, Duminică, 2 Februarie, 2025

(†) Întâmpinarea Domnului

Duminica a XVII-a după Rusalii (*a Cananeencei*)

Evrei 7

7 Or, nu-i nici o îndoială, cel mai mic ia binecuvântare de la cel mai mare.

8 Iar aici iau zeciuală niște oameni muritori; dar acolo, unul care e mărturisit că este viu.

9 Și, ca să spun așa, prin Avraam a dat zeciuală și Levi, cel ce ia zeciuală,

10 căci el era încă în coapsele lui Avraam când pe acesta l-a întâmpinat Melchisedec.

11 Dacă deci desăvârșirea ar fi fost prin preoția Leviților – căci sub ea i s'a dat poporului legea –, ce nevoie mai era ca un alt preot să se ridice după rânduiala lui Melchisedec, și să nu se zică „după rânduiala lui Aaron”?

12 Căci unei schimbări a preoției îi urmează neapărat și o schimbare a legii.

13 Fiindcă Acela¹ despre Care se spun aceste lucruri face parte dintr'o altă seminție, din care nimeni n'a slujit altarului;

14 deoarece învederat este că Domnul nostru a odrăslit din Iuda², seminție despre care Moise n'a

¹ Iisus Hristos.

² Ca „fiu al lui David”, acesta fiind el însuși descendent al lui Iuda, unul din fiii lui Iacob.

spus nimic cu privire la preoți.

15 Acesta e un lucru și mai învederat dacă, după asemănarea lui Melchisedec, se ridică un alt preot

16 care S'a făcut nu după legea unei porunci trupești³, ci după puterea unei Vieți nepieritoare;

17 căci se mărturisește despre El: **Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec.**

2 Corinteni 6

16 sau ce înțelegere este între templul lui Dumnezeu și idoli? Că noi suntem templu al Dumnezeului Celui-Viu, așa cum a zis Dumnezeu că **întru ei voi locui și voi umbla și Eu voi fi Dumnezeuul lor și ei vor fi poporul Meu.**

17 De aceea ieșiți din mijlocul lor și osebiți-vă, zice Domnul, și de **nimic necurat să nu vă atingeți și Eu vă voi primi pe voi.**

18 **Și vă voi fi vouă Tată și voi Îmi veți fi Mie fii și fiice, zice Domnul Atotțiitorul.**

2 Corinteni 7

1 Având deci aceste făgăduințe, iubiților, să ne curățim pe noi de toată întinarea trupului și a duhu-

³ Preoția leviților se transmitea din tată'n fiu, din generație'n generație.

lui, desăvârșind sfințenia în frica lui Dumnezeu.

Luca 2

²² Și când s'au împlinit zilele curățirii lor după legea lui Moise, L-au dus la Ierusalim ca să-L pună înaintea Domnului⁴,

²³ așa cum este scris în legea Domnului, că tot întâi-născutul de parte bărbătească va fi închinat Domnului⁵;

²⁴ și ca să dea jertfă, așa cum s'a zis în legea Domnului, o pereche de turturele sau doi pui de porumbel.

²⁵ Și iată, era în Ierusalim un om cu numele Simeon; și omul acesta era drept și temător de Dumnezeu, așteptând mângâierea lui Israel; și Duhul Sfânt era peste el.

²⁶ Și i se vestise de către Duhul Sfânt că nu va vedea moartea păină ce nu-L va vedea pe Hristosul

⁴Ritualul purificării era prescris numai pentru femei, la patruzeci de zile de la nașterea pruncului (Lv 12, 2-8). Luca insistă nu numai asupra grijii părinților lui Iisus de a se supune ritualurilor stabilite de lege, dar și asupra locului unde ele se petrec, Ierusalimul, punct de pornire și de încheiere a activității mesianice.

⁵Literal: „sfânt Domnului se va chema”, în sensul că pruncul devine proprietatea lui Dumnezeu, pus în slujba Celui-Preaînalt.

Domnului.

²⁷ Și din îndemnul Duhului a venit la templu; și când părinții L-au adus înlăuntru pe Pruncul Iisus, ca să facă pentru El după obiceiul legii,

²⁸ el L-a primit în brațele sale și a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis:

²⁹ „Acum slobozește în pace pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău,

³⁰ că văzură ochii mei mântuirea Ta

³¹ pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor,

³² Lumină spre descoperire neamurilor și slavă poporului Tău Israel”.

³³ Iar tatăl și mama Sa se mirau de cele ce se grăiau despre El.

³⁴ Și i-a binecuvântat Simeon și i-a zis Mariei, mama Sa: „Iată, Acesta este pus spre căderea și spre ridicarea multora din Israel și spre semn de împotrivire⁶

³⁵ — și chiar prin sufletul tău va trece sabie —⁷ pentru ca gândurile

⁶ Prin dumnezeirea Sa — neînțeleasă sau rău înțeleasă — Iisus și adepții Săi vor deveni obiectul a numeroase dispute, contraziceri, contestări și persecuții.

⁷ Ca și Fiul ei, Maria va fi ținta celor ce-i vor contesta fie maternitatea divină,

din multe inimi să se descopere”.

³⁶ Și era și Ana proorocița, fiica lui Fanuel, din seminția lui Așer; înaintată în zile multe, ea trăise cu bărbatul ei șapte ani după fecioria ei.

³⁷ Văduvă, până la optzeci și patru de ani, ea nu se depărta de templu, noaptea și ziua slujind în post și rugăciuni.

³⁸ Și venind și ea în chiar ceasul acela, Îi mulțumea lui Dumnezeu și le grăia despre El tuturor celor ce așteptau mântuire în Ierusalim.

³⁹ Și când au săvârșit toate cele după legea Domnului, s’au întors în Galileea, în cetatea lor Nazaret.

⁴⁰ Iar Copilul creștea și Se întărea cu duhul, plin de înțelepciune; și harul lui Dumnezeu era peste El.

Matei 15

²¹ Și ieșind de acolo, Iisus a plecat în părțile Tirului și ale Sidonului.

²² Și iată, ieșind o femeie canaaneancă din hotarele acelea, striga, zicând: „Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David!, fiica mea este rău chinuită de demon”.

²³ El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt. Și apropiindu-se ucenicii

fie perpetuitatea fecioriei; sabia e simbol al suferințelor ei viitoare.

Săi, Îl rugau, zicând: „Eliberează-o, că strigă în urma noastră”.

²⁴ Iar El, răspunzând, a zis: „Nu sunt trimis decât la oile cele pierdute ale casei lui Israel”.

²⁵ Iar ea, venind, I se închina, zicând: „Doamne, ajută-mă!”

²⁶ El însă, răspunzând, i-a zis: „Nu este bine să iei pâinea copiilor și s’o arunci câinilor”.⁸

²⁷ Iar ea a zis: „Da, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmiturile ce cad de la masa stăpânilor lor”.

²⁸ Atunci răspunzând Iisus, i-a zis: „O, femeie, mare este credința ta; fie ție precum voiești!” Și s’a tămăduit fiica ei din ceasul acela.⁹

⁸ În mentalitatea vremii, Evreii erau „fiii” lui Dumnezeu, în timp ce păgânii erau considerați „câini”. Iisus folosește acest limbaj nu spre a o jigni pe femeia străină, ci pentru a-i pune la încercare stăruința în credință și’n rugăciune. Prin răspunsul ei, femeia și le dovedește pe amândouă și, în plus, smerenia, virtute crucială pentru dobândirea mântuirii.

⁹ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

Întâmpinarea Domnului. Întâmpinându-L, pe Domnul Îl înconjoară pe de o parte dreptatea care așteaptă mântuirea nu de la sine – Simeon, dimpreună

cu viețuirea aspră în post și rugăciuni, însuflețită de credință – Ana; pe de alta, însăși curăția, desăvârșită și neștirbită – Fecioara de Dumnezeu Născătoare, dimpreună cu smerita și tăcuta supunere și încredințare în voia lui Dumnezeu – Iosif logodnicul. Strămută în inima ta toate aceste stări duhovnicești și-L vei întâmpina pe Domnul nu purtat, ci venind singur către tine, Îl vei primi în brațele inimii tale și vei înălța o cântare ce va pătrunde cerurile, veselindu-i pe toți îngerii și sfinții.¹⁰

¹⁰ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*